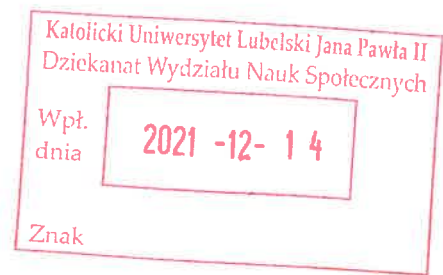

Bydgoszcz, 2 grudnia 2021

dr hab. Monika Wiłkość-Dębczyńska, prof. uczelni
Wydział Psychologii
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

**Recenzja dorobku naukowego dr Anety Małgorzaty Przepiórki
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia**

Dr Aneta M. Przepiórka przedłożyła dokumentację umożliwiającą ocenę jej dotychczasowej aktywności i osiągnięć naukowych zgodnie z art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Przedstawiła również swoją działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzującą naukę.

Jako podstawę ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia dr Aneta M. Przepiórka wskazała osiągnięcie naukowe *Perspektywa temporalna: struktura i znaczenie w adaptacji psychospołecznej*, na które składa się cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 *kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej* ust. 2 pkt 2 lit. b.

A. Ogólny zarys przebiegu rozwoju naukowego Habilitantki

Dr Aneta M. Przepiórka uzyskała tytuł magistra psychologii na Wydziale Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w 2006 roku. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii uzyskała w 2011 roku na tym samym Wydziale na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Psychologiczne wyznaczniki realizacji celów przedsiębiorczych*. W 2011 roku ukończyła także studia na kierunku logopedia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Zainteresowania badawcze perspektywą czasową, która jest zagadnieniem omawianym w osiągnięciu naukowym będącym przedmiotem postępowania habilitacyjnego, dr Aneta M. Przepiórka realizowała już w ramach pracy magisterskiej i rozprawy doktorskiej. Wskazuje to na systematyczny i spójny rozwój naukowy Habilitantki.

Od 2011 roku Habilitantka jest zatrudniona w Katedrze Psychologii Emocji i Motywacji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Ponadto, w latach 2016-2019 Habilitantka pracowała jako *research fellow* w *Research Group of Quantitative Psychology and Individual Differences* na Katolickim Uniwersytecie Łowańskim.

B. Ocena publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wnioskowania o nadania stopnia doktora habilitowanego

Dr Aneta M. Przepiórka przedstawiła do oceny cykl dziesięciu powiązanych tematycznie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe *Perspektywa temporalna: struktura i znaczenie w adaptacji psychospołecznej*. Wszystkie przedstawione do oceny artykuły w roku ich opublikowania w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 *kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej* ust. 2 pkt 2 lit. b.

W przypadku ośmiu publikacji Habilitantka jest pierwszym autorem oraz autorem korespondencyjnym w siedmiu z nich. Za swój wkład w powstanie tych prac uznaje przygotowanie pomysłu na badania, zaplanowanie i przeprowadzenie badań, zbieranie piśmiennictwa, wstępną analizę danych, przygotowanie pierwszej i opracowanie finalnej wersji tekstu. W jednym z artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitantka jest drugim z trzech autorów, a w jednej z publikacji jest trzecim z sześciu autorów. Swój wkład w powstanie tych prac określa odpowiednio jako 1). zaplanowanie i przeprowadzenie badań, zbieranie piśmiennictwa, przygotowanie pierwszej i opracowanie finalnej wersji tekstu oraz 2). zaplanowanie i przeprowadzenie badań, zbieranie piśmiennictwa, przygotowanie fragmentu tekstu. Wszystkie prace z cyklu opublikowane zostały w prestiżowych czasopismach, na co wskazują zarówno ich wskaźniki bibliometryczne, jak i renoma wydawców.

Mając na uwadze powyższe można stwierdzić, że dorobek naukowy przedłożony do recenzji jako osiągnięcie naukowe stanowi autorskie osiągnięcie Habilitantki. Tematyka prac stanowiących to osiągnięcie jest interesująca teoretycznie i ważna społecznie. Koncentruje się ona wokół analizy perspektywy czasowej, którą przyjmują ludzie w różnym wieku, w różnych kulturach, różnych rzeczywistościach (realnej i wirtualnej) oraz jej struktury i związku z adaptacją psychospołeczną człowieka. Habilitantka w wielu swoich pracach opiera się na szeroko obecnie stosowanym modelu teoretycznym perspektywy czasowej Zimbarda i Boyda, podkreślając jego szczególną wartość w kompleksowym ujmowaniu doświadczanego czasu.

Wszystkie artykuły ujęte w osiągnięciu naukowym są raportami z badań. Trzy z nich powstały we współpracy międzynarodowej, z czego dwie we współautorstwie z prof. Philipem Zimbardo. Celem jednej z tych prac była analiza pięcioczynnikowego modelu struktury czasowej mierzonej polską wersją *Zimbardo Time Perspective Inventory*, ZTPI w populacji polskiej w trzech grupach wiekowych. Zabrakło mi w niej pełnego wyjaśnienia teoretycznego przyjętego podziału wiekowego na studentów, trzydziestolatków i dorosłych w średnim wieku. Tym bardziej, że w autoreferacie Habilitantka odwołuje się do badanych grup jako do studentów, dorosłych w średnim wieku oraz starszych dorosłych. Z pewnością istotnym, choć moim zdaniem dość oczywistym wnioskiem z tych analiz jest konieczność uwzględniania wieku respondentów w badaniach perspektywy czasowej. Interesująca jest natomiast konkluzja dotycząca bardziej emocjonalnego niż chronologicznego ujmowania czasu wraz z wiekiem.

W kolejnej pracy Habilitantka wraz z zespołem analizowała strukturę perspektywy temporalnej w trzech krajach ze zróżnicowaną tendencją do zegarowej strukturyzacji czasu, tj. Stanach Zjednoczonych, Polsce i Nigerii. Ze względu na wykazane w badaniu słabości modelu pięcioczynnikowego (najlepiej dopasowanego w USA, najmniej w Nigerii), autorzy sprawdzali dopasowanie modelu czteroczynnikowego przy użyciu skróconej wersji ZTPI. Okazał się on dopasowany w USA i Polsce, lecz nie w Nigerii. Uzyskane wyniki autorzy proponują wyjaśniać różnicami w konceptualizacji czasu, ale w badaniu nie sprawdzono, czy jego uczestnicy faktycznie demonstrują takie różnice. Poważnym mankamentem tego badania było również zastosowanie anglojęzycznej wersji ZTPI u Nigeryjczyków. Zastanawiam się, czy kontrolowano stopień rozumienia narzędzia w tej grupie badanej.

Niewątpliwie dodatkową wartością przeprowadzonych przez Habilitantkę badań nad strukturą perspektywy temporalnej była adaptacja do warunków polskich pełnej i skróconej wersji *Kwestionariusza do perspektywy czasowej (Zimbardo Time Perspective Inventory, ZTPI)* oraz *Skali przyszłościowej perspektywy czasowej (Future Time Perspective Scale, FTPS)*. W badaniach, których rezultatem było opracowanie polskiej skróconej wersji *Kwestionariusza do perspektywy czasowej (Polish Short-ZTPI)* przeprowadzona analiza pozwoliła wyodrębnić jego czteroczynnikową strukturę, tj. Przeszłość-Negatywna, Przeszłość-Pozytywna, Przyszłość oraz Terazniejszość-Hedonistyczna. Potwierdziło to dotychczasowe obserwacje specyfiki kulturowej perspektywy czasowej Polaków, z jednej strony kultywującej i gloryfikującej przeszłość, a

z drugiej skoncentrowanej na negatywnych jej aspektach. Natomiast brak w strukturze perspektywy temporalnej czynnika Teraźniejszości-Fatalistycznej wskazuje na odmienną naturę fatalizmu i konieczność uwzględniania w postrzeganiu czasu dodatkowego wymiaru dotyczącego jego kontroli. Ponadto zastosowana w badaniu procedura *multitrait-multimethod* pozwoliła na zweryfikowanie trafności stosowanych narzędzi, wyodrębnienie dwóch alternatywnych modeli podstawowych oraz wykazanie lepszego dopasowania modelu z dwoma czynnikami latentnymi, reprezentującymi pozytywne i negatywne nastawienie do czasu. Zdaniem autorów wskazuje to na dominację emocjonalnego charakteru postawy wobec czasu w populacji polskiej. Z kolei prace nad adaptacją FTSP pozwoliły wyodrębnić trójczynnikową strukturę przyszłościowej perspektywy temporalnej, tj. koncentracja na możliwościach, życiu i czasie, a także wykazać ujemny związek wieku z czynnikami koncentracji na możliwościach i życiu oraz dodatni z koncentracją na czasie. Wskazując na moc predykcyjną przyszłościowej perspektywy czasowej w wyjaśnianiu wariacji satysfakcji z życia Habilitantka podkreśla wagę uwzględniania tej perspektywy w badaniach nad emocjonalnym i psychicznym funkcjonowaniem jednostki w ciągu życia.

Badania nad strukturą perspektywy czasowej były dla Habilitantki punktem wyjścia do analizy roli poszczególnych wymiarów temporalnych w adaptacji psychospołecznej człowieka ocenianej w oparciu o wskaźniki orientacji pozytywnej i satysfakcji z życia. W badaniu międzykulturowym przeprowadzonym wśród studentów w Polsce, Chile i Hongkongu perspektywa czasowa okazała się predyktorem orientacji pozytywnej rozumianej jako pozytywna ocena siebie, życia i przyszłości, nawet przy kontrolowaniu cech osobowości. Poza tym wykazano rolę zrównoważonej perspektywy czasowej jako moderatora między cechami osobowości a orientacją pozytywną. Autorzy podkreślają istotną wartość implikacyjną uzyskanych wyników. Poprzez oddziaływania terapeutyczne i aktywność własną jednostki można zmieniać jej perspektywę temporalną będącą predyktorem orientacji pozytywnej i tym samym zwiększać jej dobrostan psychologiczny.

W kolejnym badaniu z tego obszaru Habilitantka odniosła się do roli wdzięczności w związku pomiędzy różnymi rodzajami perspektywy temporalnej a satysfakcją z życia. Wykazała, że perspektywy obejmujące pozytywne nastawienie do czasu, tj. Przeszłość- Pozytywna, Teraźniejszość-Hedonistyczna, Teraźniejszość Eudajmoniczna, Carpe Diem i Przyszłość były korelatami wyższego poziomu wdzięczności i wyższej satysfakcji z życia. Dodatkowo wdzięczność okazała się mediatorem w relacji wszystkich badanych perspektyw czasowych, z wyjątkiem Carpe Diem, z satysfakcją z życia. Uwzględnienie w

prowadzonych analizach wieku badanych z pewnością dodatkowo podniosłoby wartość uzyskanych wyników i umożliwiło bardziej precyzyjne wnioskowanie.

Kontynuując wątek roli perspektywy czasowej w adaptacji psychospołecznej człowieka Habilitantka odniosła się w swoich badaniach do moderującej funkcji religijności w relacji perspektywy temporalnej z satysfakcją z życia. Religijność, szczególnie zewnętrzna charakteryzująca się instrumentalnym podejściem do religii jako środka uzyskania korzyści dla siebie, takich jak m.in. zapominanie o problemach czy też poczucie bezpieczeństwa, okazała się swoistym buforem zmniejszającym siłę ujemnego związku między negatywnymi perspektywami czasowymi, tj. Przeszłość-Negatywna i Teraźniejszość-Fatalistyczna a satysfakcją z życia. Sporym ograniczeniem tego badania było uwzględnienie w nim jedynie katolików.

Trzeci obszar badań ujętych w osiągnięciu naukowym Habilitantki dotyczy znaczenia perspektywy temporalnej w kształtowaniu wzorca korzystania z Internetu i Facebooka oraz ich związku z funkcjonowaniem psychospołecznym człowieka. W artykule z 2016 roku dr Aneta M. Przepiórka wykazała, że młody wiek, dłuższy czas spędzony w ciągu dnia w Internecie, negatywna ocena przeszłości, fatalistyczne postrzeganie przyszłości i niemyślenie o przyszłości są predyktorami zarówno uzależnienia od Internetu, jak i problematycznego korzystania z Facebooka. Teraźniejszość-Hedonistyczna była natomiast negatywnie skorelowana z dysfunkcyjnym korzystaniem z Internetu, podczas gdy Pozytywna-Przeszłość dodatnio korelowała z intensywnością korzystania z Facebooka.

W kolejnej swojej pracy dotyczącej problematycznego korzystania z Internetu u adolescentów i młodych dorosłych Habilitantka skoncentrowała się na roli przyszłościowej perspektywy czasowej, zaburzeń depresyjnych i osobowości. Uzyskane wyniki potwierdziły dotychczasowe obserwacje dodatniej korelacji pomiędzy czasem spędzonym online a uzależnieniem od Internetu i depresją. Dodatkowo niska ugodowość i niska sumienność oraz depresja były predyktorami uzależnienia od Internetu w obu badanych grupach. Wymiary przyszłościowej perspektywy temporalnej wykazały natomiast moc predykcyjną dla uzależnienia od Internetu jedynie u młodych dorosłych, podczas gdy ekstrawersja miała taką moc w przypadku nastolatków. Szczególnie interesujące wyniki przyniosło wykonanie analizy profili latentnych bazujących na wynikach uzyskanych w teście osobowości oraz skali depresji, odnoszących się do przyszłościowej perspektywy czasowej, czasu korzystania z Internetu, średniej z ocen w nauce oraz do poziomu uzależnienia od Internetu, której rezultatem było wyodrębnienie pięciu profili osób

badanych. Do najpoważniejszych ograniczeń tych analiz w moim przekonaniu należała natomiast subiektywna, samoopisowa ocena korzystania z Internetu przez uczestników badania oraz brak informacji dotyczących wzorca podejmowanych przez nich aktywności online.

Przyszłościowa perspektywa czasowa stała się również jedynym z czynników analizowanych przez Habilitantkę w kontekście nadmiernego korzystania z Facebooka, depresji i zaburzeń snu u adolescentów w publikacji z 2020 roku. Problematiczne użytkowanie Facebooka występowało częściej u osób depresyjnych, z krótszą perspektywą czasową i stawiających sobie mniej długoterminowych celów. Natomiast depresja i nadmierne korzystanie z Facebooka wiązały się z występowaniem zaburzeń snu. Obserwacje te są moim zdaniem niezwykle cenne wychowawczo i terapeutycznie. Badania Habilitantki dotyczące perspektywy czasowej w kontekście jej relacji z korzystaniem z Internetu i portali społecznościowych uważam za szczególnie aktualne społecznie i wartościowe dla praktyki klinicznej oraz oddziaływać z zakresu profilaktyki i promocji zdrowia.

Istotnym zarzutem wobec publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe jest fakt, że większość przedstawianych w nich badań przeprowadzono internetowo, z wykorzystaniem jedynie metod samoopisowych. Dodatkowym mankamentem jest zastosowanie we wszystkich pracach modelu korelacyjnego, co uniemożliwia wnioskowanie przyczynowo-skutkowe. Co ważne, Habilitantka jest świadoma tych ograniczeń.

Pomimo tych uwag, moja ogólna ocena dorobku stanowiącego osiągnięcie naukowe dr Anety M. Przepiórki jest pozytywna. Wyniki przeprowadzonych przez nią badań wnoszą niewątpliwie, nowatorski wkład w rozwój psychologii w zakresie wiedzy o znaczeniu perspektywy czasowej dla funkcjonowania psychospołecznego człowieka.

C. Ocena dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora, niewchodzącego w skład osiągnięcia naukowego

Habilitantka po uzyskaniu stopnia doktora opublikowała 81 prac punktowanych przez MNiSW, w tym 59 artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie JCR, 5 artykułów w czasopismach znajdujących się na liście ERIH oraz pięć rozdziałów w pracach zbiorowych w języku angielskim i jeden po polsku. W przypadku trzech prac jest jedynym autorem, a pozostałe napisała we współautorstwie (w 21 z nich jest pierwszym autorem). Warto podkreślić, że kilkanaście artykułów powstało we współpracy międzynarodowej.

Wyniki swoich badań Habilitantka przedstawiła również w formie 84 wystąpień podczas dwunastu konferencji krajowych oraz dwudziestu pięciu międzynarodowych. Ponadto wygłosiła dwa wykłady zaproszone oraz prowadziła dwa panele dyskusyjne oraz sesję naukową podczas V i VI Ogólnopolskiej Konferencji *Blżej emocji*.

Dr Aneta M. Przepiórka posiada również umiejętność pozyskiwania grantów na badania własne ze środków m.in. Narodowego Centrum Nauki (NCN) oraz Ministerstwa Zdrowia z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych. W dziesięciu projektach pełniła lub nadal pełni rolę kierownika, a w piętnastu - wykonawcy.

Tematyka działalności naukowej niewchodzącej w skład osiągnięcia naukowego jest częściowo związana z badaniami perspektywy czasowej w ujęciu Zimbarda i Boyda realizowanej w ramach *International Time Perspective Research Project* przez grupę badawczą *Time Perspective Network* zrzeszającą 54 członków, do której Habilitantka należy od 2008 roku.

Ponadto od początku swojej kariery zawodowej Habilitantka we współpracy z dr hab. Agatą Błachnio, prof. KUL prowadzi badania z obszaru psychologii Internetu i psychologii emocji. Obejmują one m.in. zagadnienia związane z kulturowo-osobowościowymi uwarunkowaniami korzystania z Facebooka, uzależnieniami od telefonów komórkowych i phubbingu, zjawiskiem wielozadaniowości medialnej, wpływem używania smartfonów przez matki w obecności dzieci oraz adaptacją kulturową narzędzi do pomiaru phubbingu i zaangażowania w Facebook. Wartym podkreślenia jest fakt realizowania tych badań w międzynarodowych zespołach badawczych. Wyrazem zainteresowań Habilitantki perspektywą międzykulturową jest również udział w projekcie *Attitude Towards Future and its Relation to Social Networking Addiction: a Cross-Sectional Study* finansowanym przez *Strategic Seed Funding Program KUL-University of Massachusetts*.

Zainteresowania naukowe dr Anety M. Przepiórki objęły w ostatnim czasie również analizę predyktorów zachowań zdrowotnych w czasie pandemii. Wraz z dr hab. Małgorzatą Sobol-Kwapińską i dr hab. Agatą Błachnio, prof. KUL wykazała, że płeć i perspektywa Carpe Diem są predyktorami przestrzegania zaleceń epidemiologicznych, a negatywna perspektywa przyszłościowa związana jest z lękiem przed pandemią. Ponadto wskazuje na istotną rolę religijności i problematycznego korzystania z telefonów komórkowych w radzeniu sobie z lękiem przed pandemią. Habilitantka bierze również udział w badaniach nad skutkami pandemii realizowanych przez międzynarodowy zespół naukowców pod kierownictwem prof. Luciena G. Conwaya z uniwersytetu w Montanie. W ramach prac tego

zespołu dr Aneta M. Przepiórka wraz z doktorantką Karoliną Grotkowską przygotowały polską adaptację skali *Social Psychological Measurements of COVID-19*.

Jako członek międzynarodowego projektu *International Project Attitudes Toward Human Attributes* koordynowanego przez prof. Kennetha St. Louisa z *West Virginia University* bada postawy wobec osób jękających się oraz przygotowała polską adaptację narzędzia *The Public Opinion Survey of Human Attributes-Stuttering*. Badania z tego obszaru prowadzi również na gruncie polskim we współpracy również ze specjalistami z dziedziny logopedii.

Do innych zainteresowań badawczych Habilitantki należą uwarunkowania prokrastynacji. Do jej osiągnięć w tym zakresie należy adaptacja trzech narzędzi do pomiaru prokrastynacji i analiza związku prokrastynacji z korzystaniem z Facebooka oraz uzależnieniami od nowych mediów.

Aktywność naukowa dr Anety M. Przepiórki została wielokrotnie nagrodzona: stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w IX edycji konkursu dla wybitnych młodych naukowców, stypendium START z Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych naukowców w 2015 roku, nagrodą im. Josepha B. Sidowskiego za publikacje z listy *Journal Citation Reports* w latach 2013-2019, w 2017 roku Laurem Uniwersyteckim za współautorstwo serii prac z zakresu psychologii czasu i psychologii Internetu oraz nagrodą Zajonca dla młodych naukowców za wybitne osiągnięcia w zakresie psychologii społecznej przyznawaną przez Polskie Stowarzyszenia Psychologii Społecznej, a w 2020 roku nagrodą indywidualną II stopnia Rektora KUL za oryginalne i twórcze osiągnięcie naukowe udokumentowane publikacjami naukowymi mającymi istotny wpływ na stan wiedzy i kierunki dalszych badań.

Podsumowując, na całościowy dorobek naukowy Habilitantki (stan na dzień 25.01.2021) składają się publikacje o sumarycznym *impact factor* (IF)=139,752 (IF5=162,7) oraz sumarycznej punktacji MNiSW=3688. Liczba cytowań publikacji wg bazy *Web of Science* wynosi 932 (826 bez autocytowań), a indeks Hirscha - 17. Dorobek ten oceniam jako istotny, a wskaźniki tj.: IF, h-indeks i liczba punktów MNiSW potwierdzają wysoką jakość publikacji oraz ich oddziaływanie na środowisko naukowe i rozwój nauki.

D. Ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

W 2013 roku Habilitantka odbyła trzymiesięczny staż w York University w Toronto, gdzie współpracowała z Davidem Wiesenthalem, a w 2016 roku w Cranfield University w

Bedford, gdzie nawiązała współpracę z Markiem Sullmanem. W obu przypadkach tematyka prowadzonych badań związana była z psychologią transportu. Zaowocowała ona dotychczas sześcioma publikacjami naukowymi oraz sympozjum podczas konferencji organizowanej przez *International Association of Applied Psychology* w 2014 roku w Paryżu.

W latach 2016-2019 Habilitantka jako *research fellow* współpracowała z zespołem pod kierunkiem Petera Kuppensa na Katolickim Uniwersytecie w Lowanium, realizując badania dotyczące wartości społecznych i satysfakcji z życia będące częścią szerszego projektu na temat wyznaczników satysfakcji życiowej, koordynowanego przez zespół z Uniwersytetu w Melbourne. Dodatkowym efektem tej współpracy jest kierowanie projektem badawczym *Sposoby myślenia o czasie i radzenia sobie z negatywnym nastrojem w zależności od poziomu ekstrawersji* finansowanym z NCN, realizowanym wraz z Małgorzatą Sobol-Kwapińską i Peterem Kuppensem. Podobna tematyka stała się podstawą współpracy Habilitantki z Rosalind Franklin University of Medicine and Science, w którym jest członkiem komisji w przewodzie doktorskim Karoliny Grotkowskiej. Wraz z doktorantką prowadzi obecnie badania nad adaptacją skali do pomiaru przekonań o regulacji negatywnego nastroju. Opisana powyżej aktywność naukowa Habilitantki przełożyła się na wystąpienie podczas corocznego spotkania *Belgian Association for Psychological Science* w 2018 roku oraz serię publikacji, które obecnie są na etapie druku, rewizji lub w przygotowaniu.

Dr Aneta M. Przepiórka zrealizowała również pięć wyjazdów naukowo-badawczych w ramach programu *Erasmus*, których celem było m.in. nawiązanie współpracy naukowej oraz wymiana doświadczeń badawczych.

Aktywność zawodowa i dorobek publikacyjny Habilitantki wskazują na jej umiejętność pracy w zespołach międzynarodowych i sprawne funkcjonowanie w międzynarodowym obiegu naukowym.

E. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzującej naukę

Dr Aneta M. Przepiórka prowadzi na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim zajęcia dydaktyczne od 2006 roku z zakresu m.in.: psychologii emocji i motywacji, psychologii Internetu, psychologii turystyki. Od 2011 roku wraz z dr hab. Agatą Błachnio, prof. KUL prowadzi Lab A&A przy Katedrze Psychologii i Motywacji. W ramach jego działalności przygotowuje warsztaty na temat bezpiecznego korzystania z Internetu. Habilitantka była dotychczas recenzentką 21 prac magisterskich, pełniła rolę promotora pomocniczego w jednej pracy magisterskiej oraz dwóch niezakończonych jeszcze przewodach doktorskich. Jest

ponadto członkiem komisji w przewodzie doktorskim w Rosalind Franklin University of Medicine and Science. W 2018 roku otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Ideę popularyzacji nauki dr Aneta M. Przepiórka realizuje poprzez członkostwo w Konsylium Doktorów, które przyznaje Nagrodę Teofrasta dla autorów najlepszych książek psychologicznych będącą wyróżnieniem ustanowionym przez redakcję *Charakterów*. Jest ponadto autorem jednego artykułu popularnonaukowego dotyczącego korzystania z *Facebooka*.

Podjęmowaną przez Habilitantki aktywność dydaktyczną oraz popularyzującą naukę oceniam jako przeciętną, jednakże wystarczającą do zdobycia doświadczeń koniecznych do pełnienia zadań samodzielnego pracownika naukowego.

W ramach swojej działalności organizacyjnej od 2006 roku Habilitantka uczestniczyła w pracach komitetu naukowego lub/i naukowego trzech konferencji międzynarodowych, dwunastu krajowych (w tym siedmiu edycji *Ogólnopolskiej Konferencji „Blżej Emocji”*) oraz cyklu spotkań naukowych *Psychologia przy kawie*. Była także współredaktorem publikacji pokonferencyjnych. W 2016 roku otrzymała nagrodę zespołową II stopnia Rektora KUL za wybitną działalność organizacyjno-społeczną i popularyzację nauki, a w roku 2018 nagrodę zespołową I stopnia Rektora KUL za organizację międzynarodowej konferencji STAR. W latach 2012-2017 pełniła funkcję redaktora sekcji psychologia w wydawnictwie naukowym *Versita*, przekształconym w *DeGruyter Open*, w latach 2013-2019 była sekretarzem, a od 2019 członkiem komitetu redakcyjnego *Roczników Psychologicznych*. Habilitantka współredagowała również cztery numery specjalne dotyczące emocji w *Psychologii Społecznej, Przeglądzie Psychologicznym i Polish Psychological Bulletin*.

Znaczącą aktywność dr Aneta M. Przepiórka wykazała ponadto jako recenzentka zarówno krajowych i międzynarodowych projektów badawczych (w ramach czterech konkursów NCN oraz dla *Social Sciences and Humanities Research Council of Canada*), jak i 47 publikacji naukowych dla 21 redakcji czasopism, w tym 15 znajdujących się na liście JCR. Habilitantka jest członkiem dwóch międzynarodowych i dwóch polskich towarzystw naukowych oraz redakcji *International Journal of Applied Psychology* i *Roczników Psychologicznych*.

Dotychczasową działalność organizacyjną Habilitantki oceniam pozytywnie.

E. Podsumowanie i wnioski końcowe

Biorąc pod uwagę moją pozytywną ocenę przedstawionego do recenzji przez Panią dr Anetę Małgorzatę Przepiórkę cyklu publikacji wskazanego jako osiągnięcie naukowe

Perspektywa temporalna: struktura i znaczenie w adaptacji psychospołecznej oraz uwzględniając jej podoktorską istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni stwierdzam, że dokonania Habilitantki wnoszą znaczny wkład w rozwój psychologii i odpowiadają wymogom stawianym kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe, wnioskuję o dopuszczenie dr Anety M. Przepiórki do dalszych etapów zmierzających do nadania jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

dr hab. Monika Wiłkość- Dębczyńska, prof. uczelni